

Sárközi Richárd

03

0301 (visszanézve 0322-ből)

Ma sem voltam sehhol - a hónap piszkozata.

0302

41, a kor közepén állok.

0303

Mindig is akartam egy esszét írni arról, hogy az olvasás sokkal intimebb, mint a szex, mégiscsak a fejedbe hatolnak be, masszírozzák a gondolataidat, birizgálják az örömközpontod.

0304

Büszke vagyok a könyvekre, amelyeket nem írtam meg.

0305

Az éjjeli szekrényem egyetlen funkciója a könyvtárolás, hogy miféle elgondolás, igény vagy szükség hordta össze a rajta lévő köteteket, arra csak tippjeim vannak (a kötetek pillanatnyi helyzetük szerint közöljük: álló sor, balfekvő, jobbfekvő):

Vendégkönyv A városnak meg kell épülnie

hal.doc A dolgok, amikről nem beszélünk

A Hold kardja alatt Bizarr történetek

Hévíz

Mi van, Catullus? Boltívek végtelenje

A világ végének vége Ami kimaradt

Gyomorkeserű Jazz Alagútnapok

Rítus Amíg a dolgok rendeződnek

A látható és a láthatatlan Ami helyet 42

Forrás

Negyednap Anna visszafordul Beenged Világos indul

Nincs hová visszamennem

Homokfúga A dicsőséges Európa

Éjszakai földetérés Az őszinteség közepe

Ő volt a rejtélyes állat Inszomnia Aszfaltangyal

Kujjon éneke szeretőjének

Választóvíz A Kilátó Presszóban Kairos

Berendezkedés Első pesti vérkabaré

Lementem egy üveg borért Hajnóczynak

Dalok a magasföldszintről

Rókák esküvője Két égbolt alatt

0306

Kirándulásaink története: megérkeztünk elindulni.

0307

Korszerűtlen elmélkedés: minél tovább élek, annál anakronisztikusabb vagyok

0308 (0309 0:33-kor)

velőt rázó

tabula rasa

0309

Már a FOMÓ-m sem a régi,
ha mindenki mindenről lemarad,
miről maradok le én?

0310

Milán (4 éves) a folytatás helyett következetesen azt mondja: olvass, és ettől minden félbehagyott cselekedet különleges színt kap.

0311

Páger pince Rrajnai rizling 2019. - vajon egy bor is lehet olyan szép (megkomponált, titokzatos, arányos, kifürkészhetetlen, összetett) mint a Mona Lisa?

0312

Élő slam slammerközönség előtt: „Tájékoztatás az egy-éves helyzetről: megjelent a Magyar Közöny legfrissebb számában, szerzője: kamu.”

0313

Mi lenne, ha nem napok irdalnák be az időnket, hanem mondatok: ma 50 mondatnyit éltem, ebből legalább 13 értelmetlen volt, 2 pedig csak felkiáltás volt.

0314

„Sírtál már tükörben?”

0315

Kádban: ráncos ujjbegyek fehérlenek az üvegpoháron.
/Kolonics Jjuhfark 2018./

0316

Ma, hogy elolvastam három mesét, kaptam egy guruló házat, egy kecskevezette motorcsónokat, egy guruló élményparkot, megnéztünk egy leendő kertet, vágtam, fűrészeltém fát, raktam meg tüzet, bontottam ki bort, olvastam még három mesét, megnéztem egy meccset, az Euphoria első részét, fejeztem be bort, ma nem történt semmi.

0317

Beírtam a teendők köze: szombaton orgazmus, csak el ne felejtsem!

0318

- Milyen volt az estéd?

- Ingereket teremtettem magamnak.

0319

(9:19)

Ha a majomhoz képest az ember előrelépés, az Istenhez képest nem visszalépés?

(10:01)

Ez a március még mindig az előző év része, hosszú 2020, a 21. század nem engedni megélni magát.

(15:20)

a szükség törvény

a bőség zavar

0320

Olvasom a 2018-as egymondatokat előképnek, mintha lehetne olyan az egymondatomnak, pedig az a más élete, nekem a saját mondatomat kell megélnem.

0321 (10:23)

Jó lenne egy nap, amikor nem történik velem egy mondat sem,
jó lenne egy mondat, amiben nem történik meg egy nap sem,
elnézést, van egy mondata, az életembe kellene.

0322

Részlet: három napja a kertben, kezem ügyében fejsze, fűrész, ásó, cipelem őket magammal, lehántolok egy kecskerágót, több helyen megtöröm a törzsét, kifordítom a földből, aranyesővesszőket nyesek, ágakat választok szét, körbeásom, a gyökereivel együtt tépem ki a földből, egy tuja állja utam, a kisebb ágak fejszecsapásra leesnek, a kopasz farészt fűrészzelem, a teteje rádól a diófára, a csonkot eltolom és magam felé húzom, szinte ásás nélkül adja meg magát, mire a homlokomról bele-törlöm az izzadságot a karomba, a lyukak eltűntek, minden beültetett...

0323

Megszakítjuk egymondatainkat. Most jött a hír, hogy az egyik legkedvesebb barátom édesapja

...

Tragikus hirtelenséggel élünk.

0324 (10:50)

valahol a lapockám és a derekam vonalában
szemem a monitorra függesztve
talán a derekamnál feljebb
munkák és egyéb vacakságokkal szöszölve
talált be tompa ütődéssel
többtíz tab között kattintgatva
mire lenéztem ott hevert
az egeret hirtelen csuklómozdulattal rántottam arrébb
egy félig összeaszott káposztatorzsa
mire felnéztem már elfordult
veszekedésünk katapultált gyümölcse

0325

Kedves egymondatom - így kellene kezdődnie minden bejegyzésemnek? -, ma - így kellene folytatódnia - szegedi - ide jártam egyetemre - bort ittam, eddig - pontatlan, mert megrendeltem a bort szegedről, szóval pár nappal ezelőttig - nem is tudtam - pongyola fogalmazás: nem voltam vele tisztában, halvány dunsztom sem volt, elképzelni sem tudtam -, hogy létezik ilyen - milyen? -. /Ujvári Szeged cuvée 2018./

0326

Elmegyek, megsétáltatom a gondolataimat, mert csak meghatározott ideig szobatiszták.

0327 (0328 1:48)

31 ütésig eljutottunk Lujzival (7 éves) tollasban, és az volt a megállapodás, ha meglesz a 6 (ugyan), ő olvas nekem mesét. A meglepetés erejével hatott, hogyha nekem olvasnak, és nem én olvasok, nem alszom bele.

0328 (0329 1:01)

Minden nap van egy pont, amikor valami kimozdít, eltéríti a nap folyását, és hangosan ki kell mondanom: „kisgyermekes családapa vagyok”, amivel biztosítom a napi rácsodálkozáspenzumom, elmosolyodom, miközben végtelenségig szorongok a felelősségen, és minden nap alig várom ennek az érzésnek az eljövetelét.

0329 (0330 0:33)

BiDé 40 /Szigárovits-Maka Furmint 2019./, meglepi roaszt az embernek, aki a világvégét is túlbeszéli: „egyszer lemondtam az összes programomat a hétre, mikor láttam, hogy hívsz.”

0330 (23:03)

60 db betonlapot hordtam ki a kertből a ház elé kávé előtt, félig kótyagosan, fejemben az előző napi roast maradványaival, a talicska fülsüketítően csikorgott a nem várt megerőltetéstől, a kezem a kerti kesztyűtől vállalhatatlanul bűdös lett.

Reggel kilencre virradóra az első kávéfogyasztásomat megelőzően 60 db betonlap mozgatását foganasítottam a kert egyik hátsó pontjából a bejárati kapu irányába, s mivel az egykerekű soroglya rakterét a megengedettnél jobban megterheltem, az emberi erővel mozgatott szállítóeszköz magas, sípoló hanghatásokat keltett, miközben a kezemre védendőleg felhúzott kerti kesztyűk a bennük felgyülemlett bűzt mellső végtagjaimra továbbították.

60 db betonlap

0 db kávé

1 db talicska

cirka 180 db csikordulás

2 db kézi bűz

0331

léleksérv

gondolatböjt